

[Per Federspiel.]

hidtil spørgsmålet om politisk asyl, hvor afgørelsen alene kan træffes af justitsministeren.

Ud fra disse betragtninger kan jeg på mit partis vegne tilsige velvilje over for lovforslaget og dets hurtige gennemførelse.

Niels Helveg Petersen: Jeg deler ministerens vurdering af, at der ikke med dette lovforslag bliver tale om en gennemgribende forandring af de regler, der gælder på dette område. Det er ikke de store, voldsomme forandringer, men Danmark bliver dog alligevel med disse bestemmelser et noget mere åbent samfund, end det har været før. Jeg er især tilfreds med den bedre retsbeskyttelse, som ligger i ved spørgsmål om opholdstilladelse og i udvisningstilfælde at indføre en klageadgang. Vi har haft mange problemer med disse sager og vil vel også fortsat have det. Men denne ændring er en forbedring, ikke blot for EF-borgere, men også for andre, og det synes jeg der er grund til at være tilfreds med.

Vi kan tilsige velvillig behandling.

Poul Dam: Det ene af ledemotiverne i det, jeg skal sige, er velkendt. Det er dette, at vi ikke ønsker, at Danmark skal tilslutte sig EF, og alene af den grund er vi ikke særlig begejstrede for forslaget. Men jeg har også andre melodier i denne sammenhæng.

Vi er, som jeg har givet udtryk for ved tidligere lejligheder, tilhængere af en mindre restriktiv udlændingepolitik, end vi har haft her i landet. Det er sådan, at udlændinge ikke rigtig nyder den tilstrækkelige retsbeskyttelse. Vi havde for et par år siden en diskussion om muligheden for at hensætte udlændinge, som måske skulle udvises, et par dage, og fra vor side stillede vi dengang et ændringsforslag om en automatisk dommerkendelse. Det blev ikke gennemført, men er en tanke, vi måske kunne tage op i denne forbindelse igen.

Det er derfor ikke udtryk for xenofobi, når jeg er noget bekymret ved dette forslag. Det fratager os jo faktisk alle muligheder for at begrænse indvandringen af personer, som omfattes af De europæiske Fællesskabers regler, og det vil altså sige ikke alene borgerne i de nuværende EF-lande og de lande, der eventuelt hopper på den limpind,

forhåbentlig ikke sammen med Danmark, men også borgere i de områder, som i kraft af særlige associeringsaftaler kommer med. Det drejer sig om Grækenland og Tyrkiet, hvor associeringsaftalerne allerede foreligger, og hvor der er forudset en liberalisering af vandringen mellem landene. Jeg er udmærket klar over, at det ikke sker med det samme, når dette lovforslag er vedtaget — hvis det skal træde i kraft — men det er forudset, at det skal ske, og vi har ingen muligheder for at gøre noget ved det. Det vil sige, at vores fremmedarbejderpolitik vil blive ændret, således at fremmedarbejdere fra visse lande vil få en meget stærkt forbedret stilling i forhold til fremmedarbejdere fra andre lande. Fremmedarbejdere fra f. eks. Tyrkiet, som er en stor gruppe, vil jo falde inden for det totalt liberaliserede område.

Vi fraskriver os altså her som i mange andre henseender retten til at føre en selvstændig politik, og det er SF ikke begejstret for — for at sige det med det milde tonefald, som er mig særegent.

Men hvad der bekymrer mig mest af alt ved forslaget, er de virkninger, det vil få for det nordiske samarbejde. I dag, hvor vi har en pasunion med ophævelse af paskontrolten ved rejser mellem de nordiske lande indbyrdes, påhviler det hvert enkelt land ved sin grænse til omverdenen at kontrollere indreisen til hele det nordiske område. Og dér bemærker jeg, at det er sådan, at det endog vil være sværere at afvise udlændinge fra fællesmarkedslandene, når de skal videre til de andre nordiske lande, end hvis de agter sig direkte til Danmark. Vi kan ikke afvise dem under henvisning til en lang række poster, som omtales i § 2, stk. 1 og 2. Det kan slet ikke gøres, når det drejer sig om borgere fra EF-landene. Konsekvensen bliver, siges det her, at Danmark vil påtage sig en udstrakt pligt til at tage disse borgere tilbage, når det viser sig, at de ikke vil være i de andre lande.

Jeg har set, at forhandlingerne på dette område mellem de nordiske lande ikke er afsluttet, og det forstår jeg så inderlig godt. For tror ministeren virkelig, at man i Sverige vil finde sig i, at der er en fuldstændig uhemmet indvandring til Sverige med Danmark som indslusningsland af borgere først fra Fællesskaberne og derefter fra